

Hotarare de Guvern nr. 1876 din 22 decembrie 2005 privind cerintele minime de securitate si sanatate referitoare la expunerea lucratorilor la riscurile generate de vibratii

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 81 din 30/01/2006

În temeiul art. 108 din Constitutia României, republicata,

Guvernul României adopta prezenta hotărâre,

CAPITOLUL I Dispozitii generale

SECTIUNEA 1 Obiectivul si domeniul de aplicare

- Art. 1.** - Prezenta hotărâre stabilește cerințe minime pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor care apar sau pot să apară datorită expunerii la vibrații mecanice.
- Art. 2.** - Prevederile prezentei hotărâri se aplică activităților în exercitarea cărora lucrătorii sunt sau este posibil să fie expuși la riscuri generate de vibrații mecanice în timpul activității.
- Art. 3.** - Prevederile legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE se aplică în totalitate întregului domeniu prevăzut la art. 2, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau mai specifice incluse în prezenta hotărâre.
- Art. 4.** - Pentru aplicarea prezentei hotărâri expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:
- a) vibrație transmisă sistemului mâna-brat - vibrația mecanică, în cazul în care este transmisă sistemului uman mâna-brat, care generează riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, în special afecțiuni vasculare, leziuni osoase sau articulare, afecțiuni neurologice sau musculare;
 - b) vibrație transmisă întregului corp - vibrația mecanică, în cazul în care este transmisă întregului corp, care generează riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, în special lombalgie și traumatisme ale coloanei vertebrale.

SECTIUNEA a 2-a Valori limita de expunere si valori de expunere de la care se declanseaza actiunea

- Art. 5.** - (1) Pentru vibrațiile transmise sistemului mâna-brat:
- a) valoarea limită de expunere zilnică profesională, calculată pentru o perioadă de referință de 8 ore, este de 5 m/s²;
 - b) valoarea expunerii zilnice de la care se declanșează acțiunea, calculată pentru o perioadă de referință de 8 ore, este de 2,5 m/s².
- (2) Expunerea lucrătorilor la vibrațiile transmise sistemului mâna-brat este evaluată sau măsurată potrivit dispozitiilor pct. 1 din partea A a anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.
- Art. 6.** - (1) Pentru vibrațiile transmise întregului corp:
- a) valoarea limită de expunere zilnică profesională, calculată la o perioadă de referință de 8 ore, trebuie să fie de 1,15 m/s² sau să aibă o valoare a dozei de vibrații de 21 m/s^{1,75};
 - b) valoarea expunerii zilnice de la care se declanșează acțiunea, calculată la o perioadă de referință de 8 ore, trebuie să fie de 0,5 m/s² sau să aibă o valoare a dozei de vibrații de 9,1 m/s^{1,75}.
- (2) Expunerea lucrătorilor la vibrațiile transmise întregului corp trebuie să fie evaluată sau măsurată potrivit dispozitiilor pct. 1 din partea B a anexei.

CAPITOLUL II Obligatiile angajatorilor

SECTIUNEA 1 Stabilirea si evaluarea riscurilor

- Art. 7.** - (1) În executarea obligațiilor prevăzute în legislația națională care transpun Directiva 89/391/CEE angajatorul trebuie să evalueze și, dacă este necesar, să măsoare nivelurile de vibrații mecanice la care sunt expuși lucrătorii.
- (2) Măsurarea se efectuează în conformitate cu partea A pct. 2 sau cu partea B pct. 2 din anexa, după caz.
- Art. 8.** - (1) Nivelul de expunere la vibrația mecanică poate fi evaluat prin intermediul observării practicilor de lucru specifice și prin trimiterea la informațiile relevante cu privire la magnitudinea probabilă a vibrațiilor corespunzătoare echipamentelor sau tipurilor de echipamente utilizate în condițiile specifice de utilizare, inclusiv informațiile de această natură furnizate de producătorul echipamentului.
- (2) Operația prevăzută la alin. (1) se deosebește de măsurare, care necesită utilizarea unei aparaturii specifice și a unei metodologii corespunzătoare.
- Art. 9.** - (1) Evaluarea și măsurarea prevăzute la art. 7 trebuie să fie planificate și efectuate de serviciile competente, la intervale corespunzătoare, ținându-se seama de prevederile din legislația națională care transpun prevederile Directivei 89/391/CEE referitoare la competențele serviciilor de protecție și prevenire și ale lucrătorilor desemnați, cu atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă.
- (2) Datele obținute din evaluarea și/sau măsurarea nivelului de expunere la vibrații mecanice se păstrează într-o formă adecvată pentru a permite consultarea la o dată ulterioară.
- Art. 10.** - La evaluarea riscurilor angajatorul trebuie să acorde o atenție deosebită următoarelor elemente:
- a) nivelul, tipul și durata expunerii, inclusiv orice expunere la vibrații intermitente sau la socuri repetate;
 - b) valorile limită ale expunerii și valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea, prevăzute la art. 5 și 6;
 - c) orice efecte asupra sănătății și securității lucrătorilor expuși la riscuri deosebite;
 - d) orice efecte indirecte asupra securității lucrătorilor, care rezultă din interacțiunile dintre vibrațiile mecanice și locul de muncă sau alte echipamente de lucru;
 - e) informațiile furnizate de producătorii echipamentelor de muncă, potrivit legislației în vigoare;
 - f) existența echipamentelor similare, proiectate astfel încât să reducă nivelurile de expunere la vibrațiile mecanice;
 - g) prelungirea expunerii la vibrații transmise întregului corp în afara programului de lucru normal, sub responsabilitatea angajatorului;

h) condițiile de munca specifice, cum ar fi temperaturile scăzute;

i) informațiile corespunzătoare obținute din supravegherea sănătății, inclusiv informațiile publicate, în măsura în care este posibil.

Art. 11. - (1) Angajatorul trebuie să fie în posesia unei evaluări a riscurilor, potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, și trebuie să identifice măsurile care trebuie luate potrivit secțiunilor a 2-a și a 3-a din prezentul capitol.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie înregistrată pe un suport material și trebuie să includă o justificare a angajatorului privind careia natura și amploarea riscurilor legate de vibrațiile mecanice nu necesită efectuarea unei evaluări mai complete a acestora.

(3) Evaluarea riscurilor trebuie să fie actualizată periodic, în special dacă s-au produs schimbări semnificative sau dacă rezultatele supravegherii sănătății arată că este necesară.

SECȚIUNEA a 2-a

Evitarea sau reducerea expunerii

Art. 12. - (1) Riscurile care decurg din expunerea la vibrațiile mecanice trebuie să fie eliminate la sursă sau reduse la minimum, ținându-se seama de progresul tehnic și de existența măsurilor de reducere a riscului la sursă.

(2) Reducerea acestor riscuri se întemeiază pe principiile generale de prevenire prevăzute în legislația națională care transpun Directiva 89/391/CEE.

Art. 13. - Pe baza evaluării riscurilor prevăzute în secțiunea 1 din prezentul capitol, din momentul în care valorile de expunere la care se declanșează acțiunea, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și la art. 6 alin. (1) lit. b), sunt depășite, angajatorul trebuie să instituie și să pună în aplicare un program de măsuri tehnice și/sau organizatorice menite să reducă la minimum expunerea la vibrații mecanice și riscurile legate de aceasta, ținând seama în special de:

a) alte metode de lucru care implică o expunere mai scăzută la vibrații mecanice;

b) alegerea echipamentelor de muncă adecvate, proiectate corespunzător din punct de vedere ergonomic, care să producă cele mai puține vibrații posibile, ținând seama de activitatea pentru care sunt destinate;

c) furnizarea de echipamente auxiliare care reduc riscul leziunilor provocate de vibrații, cum ar fi scaunele care atenuează efectul vibrației întregului corp și mânerele care reduc vibrațiile transmise sistemului mâna-brat;

d) programe corespunzătoare de întreținere pentru echipamentele de muncă, locul de muncă și sistemele de la locul de muncă;

e) proiectarea și amplasarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;

f) informarea și formarea adecvată a lucrătorilor în vederea utilizării corecte și sigure a echipamentelor de muncă, pentru a le reduce la minimum expunerea la vibrațiile mecanice;

g) limitarea duratei și intensității expunerii;

h) programe de lucru corespunzătoare cu perioade de odihnă adecvate;

i) furnizarea de îmbrăcăminte pentru protejarea împotriva frigului și umezelii a lucrătorilor expuși.

Art. 14. - Lucrătorii nu trebuie să fie expuși în nici o situație la niveluri superioare valorii limită a expunerii.

Art. 15. - (1) Dacă valoarea limită a expunerii este depășită, în ciuda măsurilor luate de către angajator pentru a respecta prevederile prezentei hotărâri, acesta trebuie să ia imediat măsuri pentru a reduce expunerea sub valoarea limită a expunerii.

(2) Angajatorul trebuie să identifice motivele pentru care valoarea limită a expunerii a fost depășită și, în consecință, trebuie să îmbunătățească măsurile de protecție și prevenire pentru a preveni o nouă depășire a acesteia.

Art. 16. - Potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezenta secțiune la necesitățile lucrătorilor expuși la riscuri specifice.

SECȚIUNEA a 3-a

Informarea și formarea lucrătorilor

Art. 17. - (1) Fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să asigure ca lucrătorii expuși riscurilor generate de vibrații mecanice la locul de muncă și/sau reprezentanții acestora să beneficieze de informații cu privire la rezultatul evaluării riscurilor prevăzute la art. 7 și de o formare corespunzătoare.

(2) Informarea și formarea prevăzute la alin. (1) trebuie să se refere în special la:

a) măsurile luate în aplicarea prezentei hotărâri pentru a elimina sau reduce la minimum riscurile datorate vibrațiilor mecanice;

b) valorile limită ale expunerii și valori de expunere de la care se declanșează acțiunea;

c) rezultatele evaluărilor și ale măsurărilor vibrațiilor mecanice efectuate potrivit secțiunii 1;

d) leziunile care ar putea fi produse de echipamentele de lucru utilizate;

e) cum și de ce trebuie detectate și raportate semnele de leziune;

f) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății;

g) practici de lucru sigure pentru minimizarea expunerii la vibrații mecanice.

SECȚIUNEA a 4-a

Controlul EIP fabricate

Art. 18. - Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora în ceea ce privește aspectele reglementate de prezenta hotărâre trebuie să se realizeze potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE.

CAPITOLUL III

Supravegherea sănătății

Art. 19. - (1) Fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, Ministerul Sănătății adoptă dispoziții pentru a asigura supravegherea corespunzătoare a sănătății lucrătorilor în raport cu rezultatul evaluării riscurilor prevăzute la art. 7, dacă acesta indică un risc pentru sănătatea lor.

(2) Aceste dispoziții, inclusiv cerințele specificate pentru dosarele medicale și disponibilitatea acestora, sunt în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 20. - (1) Supravegherea sănătății trebuie să contribuie la prevenirea și diagnosticarea rapidă a oricărei afecțiuni legate de expunerea la vibrații mecanice.

(2) Rezultatele supravegherii medicale trebuie să fie luate în considerare la aplicarea măsurilor de prevenire la un anumit loc de muncă.

Art. 21. - Trebuie să se asigure supravegherea medicală corespunzătoare atunci când:

a) expunerea lucrătorilor la vibrații este de așa natură încât poate fi stabilită o legătură între această expunere și o boală identificabilă sau efecte daunătoare asupra sănătății;

b) este probabil ca afectiunea sau efectele sa apara în conditiile de lucru specifice ale unui anumit lucrator;
c) exista tehnici testate pentru detectarea afectiunii sau a efectelor daunatoare asupra sanatatii.

Art. 22. - Lucratorii expusi la vibratii mecanice superioare valorilor prevazute la art. 5 alin. (1) lit. b) si la art. 6 alin. (1) lit. b) au dreptul la o supraveghere corespunzatoare a sanatatii în orice situatie.

Art. 23. - (1) Fiecare lucrator supus supravegherii sanatatii potrivit art. 19-22 trebuie sa aiba un dosar medical individual.

(2) Medicul de medicina muncii trebuie sa actualizeze dosarele medicale prevazute la alin. (1).

(3) Dosarele medicale prevazute la alin. (1) trebuie sa cuprinda un sumar al rezultatelor supravegherii sanatatii realizate.

(4) Dosarele medicale prevazute la alin. (1) trebuie sa fie pastrate într-o forma adecvata pentru a permite orice consultare ulterioara, tinându-se seama de prevederile legislatiei în vigoare privind secretul medical.

(5) Copii ale dosarelor medicale prevazute la alin. (1) pot fi furnizate, la cerere, directiilor de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti.

(6) Lucratorul trebuie sa aiba acces, la cerere, la propriul sau dosar medical.

Art. 24. - Atunci când, în urma supravegherii starii de sanatate, se constata ca un lucrator sufera de o anumita boala sau de efecte negative asupra sanatatii, pe care un medic sau un medic de medicina muncii le considera a fi rezultatul expunerii la vibratii mecanice la locul de munca, lucratorul trebuie:

a) sa fie informat de catre medic sau de medicul de medicina muncii cu privire la rezultatul care îl priveste personal;

b) sa primeasca informatii si sfaturi cu privire la orice supraveghere a sanatatii la care trebuie sa se supuna dupa încheierea perioadei de expunere.

Art. 25. - (1) Atunci când, în urma supravegherii sanatatii, se constata ca un lucrator sufera de o boala identificabila sau manifestari ale efectelor adverse asupra sanatatii, pe care un medic sau un medic de medicina muncii le considera a fi rezultatul expunerii la vibratii mecanice la locul de munca, angajatorul trebuie:

a) sa fie informat cu privire la orice rezultate semnificative ale supravegherii sanatatii, cu respectarea secretului medical;

b) sa revizuiasca evaluarea riscului efectuata potrivit sectiunii 1 din cap. II;

c) sa revizuiasca masurile prevazute pentru eliminarea sau reducerea riscurilor, potrivit sectiunii a 2-a din cap. II;

d) sa tina seama de recomandarile medicului de medicina muncii sau ale directiilor de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti, pentru punerea în aplicare a oricaror masuri necesare pentru eliminarea sau reducerea riscului, potrivit sectiunii a 2-a din cap. II, inclusiv sa aiba în vedere posibilitatea de a atribui lucratorului un alt post de lucru unde nu exista riscuri de expunere;

e) sa asigure supravegherea continua a sanatatii si sa ia masuri pentru a fi reexaminata starea de sanatate a oricarui alt lucrator care a fost expus în mod similar.

(2) În situatia prevazuta la alin. (1) lit. e) medicul de medicina muncii sau directiile de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti pot propune ca persoanele expuse sa fie supuse unui control medical.

CAPITOLUL IV

Dispozitii finale

Art. 26. - (1) Echipamentele de munca ce au fost sau sunt puse la dispozitia lucratorilor înainte de data de 1 iulie 2007 si care nu permit respectarea valorilor limita ale expunerii, tinându-se seama de ultimele progrese tehnice si/sau de masurile organizatorice luate, pot fi utilizate pâna la data de 1 iulie 2010.

(2) Fac exceptie de la prevederile alin. (1) echipamentele de munca utilizate în agricultura si silvicultura, care pot fi utilizate pâna la data de 1 iulie 2014.

Art. 27. - În conformitate cu principiile generale ale protectiei sanatatii si securitatii lucratorilor, în cazul transportului maritim si aerian, în împrejurari bine întemeiate, se vor face exceptii de la art. 14 si 15 în ceea ce priveste vibratiile transmise întregului corp, daca, date fiind dezvoltarea actuala a tehnicii si caracteristicile specifice ale locurilor de munca, nu este posibil sa se respecte valoarea limita a expunerii, în ciuda masurilor tehnice si/sau organizatorice luate.

Art. 28. - (1) În cazul în care expunerea unui lucrator la vibratii mecanice este, de regula, inferioara valorilor expunerii zilnice de la care se declanseaza actiunea, prevazute la art. 5 alin. (1) lit. b) si la art. 6 alin. (1) lit. b), dar variaza substantial de la un moment la altul si poate depasi ocazional valoarea limita a expunerii, se vor face exceptii de la art. 14 si 15.

(2) Valoarea medie a expunerii într-o perioada de 40 de ore trebuie sa fie mai mica decât valoarea limita a expunerii si trebuie sa existe dovezi care sa arate ca riscurile regimului de expunere la locul de munca sunt mai scazute decât cele ale expunerii la valoarea limita a expunerii.

Art. 29. - (1) Prevederile art. 27 si 28 se aplica numai în conditii care garanteaza, tinându-se seama de împrejurari speciale, ca riscurile sunt reduse la minimum si ca lucratorii în cauza sunt supusi unei supravegheri mai atente a sanatatii.

(2) Prevederile art. 27 si 28 nu se mai aplica imediat ce împrejurarile care le justifica nu mai exista.

Art. 30. - (1) Prezenta hotarâre intra în vigoare la data de 1 septembrie 2006.

(2) La data intrarii în vigoare a prezentei hotarâri se abroga orice alte dispozitii contrare. Prezenta hotarâre transpune Directiva 2002/44/CE privind cerintele minime de securitate si sanatate referitoare la expunerea lucratorilor la riscurile generate de agenti fizici (vibratii), publicata în Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene (JOCE) nr. L 177/2002.

PRIM-MINISTRU
CALIN POPESCU-TARICEANU

Contrasemneaza:

Ministrul muncii, solidaritatii sociale si familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul economiei si comerului,
Codrut Ioan Seres

Ministrul sanatatii,

Gheorghe Eugen Nicolaescu

p. Ministrul agriculturii, padurilor si dezvoltarii rurale,
Nicolae Flaviu Laziu,
secretar de stat

p. Ministrul integrarii europene,
Andrian Ciocanea,
secretar de stat

Bucuresti, 22 decembrie 2005.
Nr. 1876.

ANEXA

VIBRATII MECANICE

A. VIBRATII TRANSMISE SISTEMULUI MÂNA-BRAT

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibratii transmise sistemului mâna-brat se bazeaza pe calcularea valorii expunerii zilnice pentru o perioada de referinta de 8 ore $A(8)$, exprimata ca radacina medie patratica (rms) (valoare totala) a valorilor acceleratiei ponderate în frecventa, determinate pe axele ortogonale $a(hwx)$, $a(hwy)$, $a(hwz)$, definite în cap. 4 si 5 si în anexa A la standardul SR EN ISO 5349-1:2003.

Evaluarea nivelului de expunere poate fi facuta pe baza unei estimari realizate în functie de informatiile furnizate de producatori cu privire la nivelul emisiei din echipamentele de lucru utilizate, precum si pe baza observarii practicilor de lucru specifice sau a unor masurari.

2. Masurare

Când se efectueaza o masurare în conformitate cu art. 7 din hotarâre:

a) metodele utilizate pot include esantionarea care trebuie sa fie reprezentativa pentru expunerea personala a unui lucrator la vibratiile mecanice în cauza;

b) metodele si aparatura utilizate trebuie adaptate la caracteristicile particulare ale vibratiilor mecanice care urmeaza a fi masurate, la factorii de mediu si la caracteristicile aparaturii de masurare, în conformitate cu standardul SR EN ISO 5349-2:2003;

c) în cazul dispozitivelor care trebuie tinute cu ambele mâini, masurarile trebuie efectuate pentru fiecare mâna. Expunerea este determinata în raport cu valoarea cea mai ridicata dintre cele doua; se dau, de asemenea, informatiile pentru cealalta mâna.

3. Interferente

Prevederile art. 10 lit. d) din hotarâre se aplica în special când vibratiile mecanice interfereaza cu manipularea corecta a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Prevederile art. 10 lit. d) din hotarâre se aplica în special când vibratiile mecanice interfereaza cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulatiilor.

5. Echipamente individuale de protectie

Echipamentele individuale de protectie împotriva vibratiilor transmise sistemului mâna-brat pot fi prevazute în programul de masuri la care s-a facut referire în art. 13 din hotarâre.

B. VIBRATII TRANSMISE ÎNTREGULUI CORP

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibratii se bazeaza pe calcularea expunerii zilnice $A(8)$, exprimata ca acceleratie continua echivalenta pe o perioada de 8 ore, calculata ca cea mai ridicata valoare (rms) sau ca cea mai ridicata valoare a dozei de vibratii (VDV) a acceleratiilor ponderate în frecventa, determinate pe cele trei axe ortogonale ($1,4a(wx)$, $1,4a(wy)$, $a(wz)$) pentru un lucrator asezat sau în picioare), în conformitate cu cap. 5, 6 si 7 din anexa A si din anexa B la standardul SR ISO 2631-1:2000.

Evaluarea nivelului de expunere poate fi facuta pe baza unei estimari realizate în functie de informatiile furnizate de producatori, cu privire la nivelul emisiei din echipamentele de lucru utilizate si pe baza observarii practicilor de lucru specifice sau a unor masurari. În cazul transportului maritim se pot lua în considerare numai vibratiile cu o frecventa mai mare de 1 Hz.

2. Masurare

2.1. Când se realizeaza o masurare în conformitate cu art. 7 din hotarâre, metodele utilizate pot include esantionarea care trebuie sa fie reprezentativa pentru expunerea personala a unui lucrator la vibratia mecanica în cauza.

2.2. Metodele utilizate trebuie adaptate la caracteristicile specifice ale vibratiilor mecanice ce urmeaza a fi masurate, la factorii de mediu si la caracteristicile aparaturii de masurat.

3. Interferente

Prevederile art. 10 lit. d) din hotarâre se aplica în special când vibratia mecanica interfereaza cu manipularea corespunzatoare a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Prevederile art. 10 lit. d) din hotarâre se aplica în special când vibratiile mecanice interfereaza cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulatiilor.

5. Amploarea expunerii

Prevederile art. 10 lit. g) din hotarâre se aplica în special când, datorita naturii activitatii, un lucrator beneficiaza de încaperi pentru odihna asigurate de catre angajator.

Expunerea întregului corp la vibratii în aceste încaperi trebuie redusa la un nivel compatibil cu functiile si conditiile lor de utilizare, cu exceptia cazurilor de forta majora